

DONATIUS PER A LA CAUSA DE CANONITZACIÓ DE LLIBERADA FERRARONS

Donatius des de desembre de 2007 a desembre de 2008:

Suma de donatius anònims, 790,20 €
Caixetes de les diferents esglésies, 764,84 €
Viacrucis a Sant Francesc, 256,08 €;
Donatiu particular, 1.000 €;
Marina Clotas, 20 €; Rosa Surroca, 100 €; Rosa Sadurní, 100 €;
Pere B. I., 150; Maria Teresa Riera, 10 €;
T.E.-M.F., 200 €; Carme Coll, 40 €; C.V., 50 €.

ORACIÓ PER A OBTENIR DE L'ESPERIT SANT LA CANONITZACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Oh Esperit Sant Diví, consolador i santificador de les ànimes, ja que adornàreu l'ànima de l'angelical Lliberada Ferrarons, Terciària Carmelita, amb el tresor dels vostres dons, i ella, com a fidel administradora, va distribuir-los als pobres i afligits, passant per la terra fent el bé, feu que, per la seva eficaç intercessió a favor de nosaltres, pecadors, i per mitjà dels prodigis realitzats per la vostra Serventa, experimentem com n'és de suau i confortador el vostre amor!

Pare nostre, avemaria, glòria.

Amb aprovació eclesiàstica.

Per a la comunicació de gràcies rebudes, així com per a la tramesa de donatius a fi de sufragar les despeses de la Causa de Canonització, els interessats es poden adreçar a:

Vicepostulador:

Mn. Joan Baburés i Noguer
Cúria Diocesana, Plaça del Vi, 2 - 17004 GIRONA
Tel. 972 41 27 20 / 639 26 92 81
bisbatgirona@bisbatgirona.es
lliberada@lliberada.org

Causa Lliberada Ferrarons, Pares Carmelites
Verge del Portal, 10 - 17800 OLOT (GIRONA) - Tel. 972 26 05 93
C.A.M. (Caja de Ahorros del Mediterráneo): 2090.6964.83.0040068502

Podeu trobar informació a la pàgina web:

<http://www.lliberada.org>
bloc: <http://lliberadaferrarons.blogspot.com>

LLIBERADA FERRARONS

(1803 - 1842)

Butlletí informatiu sobre la Causa de
Canonització de la Venerable
LLIBERADA FERRARONS i VIVÉS,
Terciària Carmelita, model de joves obreres.

OLOT – MARÇ de 2009 – Núm. 29

LLIBERADA JA ÉS VENERABLE

Oli sobre tela realitzat per una germana del Cor de Maria, basant-se en l'original, a llapis, de Juli Batallé.

LLIBERADA FERRARONS ÉS PROCLAMADA VENERABLE

Aquest passat 17 de gener de 2009, el Sant Pare Benet XVI va signar el Decret de les Virtuts heroiques de la VENERABLE Lliberada.

La nostra Lliberada Ferrarons (Olot, 1803-1842) va ser, com és conegut, una dona treballadora, pobra, laica i molts anys greument malalta, que ha estat, és i serà sempre un mirall de feina ben feta, de paciència inacabable, de fortalesa interior, d'alegria profunda, de pregària incansable, d'humilitat pregona, d'esperança ferma ...

Aquest decret del Vaticà ha estat precedit per un acurat i rigorós examen de totes les notícies conegudes de la Lliberada, que ja en vida era tinguda popularment a Olot per una cristiana excepcional i de qui es comentaven fenòmens científicament inexplicables. Si en endavant és provat un miracle atribuït a la seva intercessió, serà proclamada beata. I si, després, es repetís un altre prodigi comprovable i inexplicable per la ciència i raonablement tingut per esdevingut gràcies a la seva especial ajuda, seria declarada santa.

PROMULGACIÓ DE DECRETS DE LA CONGREGACIÓ PER A LA CAUSA DELS SANTS

Benet XVI

El 17 de gener de 2009, el Sant Pare Benet XVI va rebre en audiència privada l'Exm. Mons. Angelo Amato, s.d.b., Prefecte de la Congregació per a la Causa dels Sants. En aquesta audiència el Papa va autoritzar a la Congregació que promulgés, entre d'altres, el Decret referent a les virtuts heroiques de la Serventa de Déu LLIBERADA FERRARONS I VIVÉS, laica, de la Tercera Orde Carmelitana; nascuda a Olot (Catalunya, Espanya) el dia 19 d'abril de 1803 i morta a Olot el dia 21 de juny de 1842.

NOTICIES / CARTES REBUDES

. Pròximament podrem veure l'edició castellana del llibre "Lliberada Ferrarons, una fe sempre jove", escrit per Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià.

. El passat 28 de setembre 2008 ens deixà el Sr. Joaquim Aulines (de 93 a.) conegut com "en Quimet de l'Hospital". Era un bon cristià, un devot fervorós de la Mare de Déu del Tura i també un gran admirador de la figura de la Lliberada. Anava cada dia a l'església del Tura per resar-hi el rosari i l'oració per demanar la prompta beatificació de la Serventa de Déu. Era un dels continuadors del que un dia Mn. J. Girgas va iniciar realitzant periòdicament la pregària del rosari (al cementiri o a la casa on morí la Lliberada o a l'església del Tura) per pregar per la beatificació. Al final acabaven amb una cançó que ell mateix, en Quimet, havia inventat i que deia així: "Escolteu-nos, Senyor, les oracions per la Lliberada Ferrarons". Al 2003, amb motiu del Bicentenari del naixement de la Lliberada féu la donació d'un bust de la Serventa de Déu, feta en pasta de guix i que havia fet pintar com si fos de bronze.

. Jorge Padilla, de Texas (USA) (...) "...Desearía saber todo lo posible de Lliberada: sobre su vida, los ideales, su legado a la Iglesia y a nosotros sus miembros.... Humildemente pido sus oraciones por mi querida familia y para que yo siga cargando la pesada, pero bella y dulce Cruz que Dios me ha dado: mi salud quebrantada y mi familia desquiciada...(16-12-2007)

. S'ha preparat un full per treballar el testimoni de fe de la vida de la Lliberada en la Catequesi Parroquial.

FAVORS REBUTS PER MEDIACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Convé molt que aquelles persones que hagin confiat alguna gràcia a la intercessió de la Lliberada i hagin vist complert el seu desig, ho comuniquin al Vicepostulador. Per això i per donar fe que es manté ben viva entre els fidels la fama de santedat de la Venerable, agraïrem les vostres col·laboracions, que publicarem aquí mateix.

-Demanó a la Mare de Déu del Tura, per intercessió de la Serventa de Déu, Lliberada Ferrarons, un bon embaràs de la nostra filla i un bon part, també per la salut de la nostra néta i per la solució del problema del meu nét. C.V.C., Olot (abril '07)

-Demanó a la Mare de Déu del Tura, per intercessió de la Serventa de Déu, Lliberada Ferrarons, la curació d'un familiar. C.V.C. Olot (abril '07)

-Vaig demanar una gràcia a Déu per mitjà de la Lliberada Ferrarons, la qual se'm concedí al cap de 6 mesos. El meu fill de 42 anys va quedar sense feina i a les 6 setmanes una altra empresa el contractà fix i amb millors condicions. Dono gràcies a Déu i a la Lliberada Ferrarons. Maria Teresa Riera (Olot, 15-9-2007)

-Para mi estimada Lliberada. Gracias. Anònim. (Abril '08)

-En acció de gràcies a la Lliberada. T.E.-M.F.

-Lliberada Ferrarons, amb agraïment i amb tot el nostre amor, de tot cor.

Família de Pere B.I.

-Lliberada, ayúdame que lo necesito. Anònim (Setembre '08)

-Una vegada més he de donar les gràcies a la Serventa de Déu Lliberada pel favor tan gran que m'ha concedit. Gràcies, Lliberada. Li envio aquest donatiu. C.V. (Desembre '08)

Lliberada Ferrarons", escrit per Concepció Batallé i dibuixat per la seva germana Teresa Batallé, i també la publicació d'una auca.

El 19 d'abril de 2007 es feu la presentació de la nova biografia "Lliberada Ferrarons, una fe sempre jove", escrita per l'olotí Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià.

El juny del 2007 es reuneixen a Roma els Consultors Teòlegs i, després d'estudiar la Positio i conèixer la figura olotina, no dubtaren a concloure l'excepcionalitat de la serventa de Déu i de les seves heroïques virtuts. Tots els Teòlegs s'expressaren amb vot afirmatiu (nou de nou).

El desembre de 2008 La Congregació de la Causa dels Sants declara ja l'heroïcitat de les virtuts de la Lliberada.

2003, Inauguració del II Centenari del Naixement de la Lliberada per el Postulador General, P. F. Amenós i els Vicepostuladors, P. J. Llagostera i Mn. J. Baburés

El 17 de gener de 2009, el Sant Pare Benet XVI autoritza a la Congregació de la Causa dels Sants a promulgar i decretar LES VIRTUTS HEROÏQUES de la Serventa de Déu LLIBERADA FERRARONS I VIVÉS, laica, Terciària Carmelita, nascuda a Olot (Catalunya, Espanya) el 19 d'abril de 1803 i morta el 21 de juny de 1842.

A partir d'ara la podem anomenar VENERABLE.

LLIBERADA FERRARONS: UNA FE SEMPRE JOVE Miquel Àngel Ferrés i Fluvià

Aquesta recent biografia capta la vida i les virtuts d'aquesta jove treballadora catalana amb un llenguatge actual i unifica amb traça la història amb la vida actual de les persones. Al lector, se'l col·loca davant de la simplicitat de la fe d'una dona jove que va viure en pobresa i malalta. És un llibre catequètic que ens porta a captar l'essencial de l'espiritualitat cristiana. Alhora, és una altra oportunitat per conèixer i estimar a algú a qui molts ja consideren santa.

El podeu trobar a:
la llibreria diocesana Casa Carles de Girona.
I a les llibreries d'Olot
Centre de Pastoral Litúrgica
cpl@cpl.es | www.cpl.es
ISBN: 978-84-9805-169-8
220 pàgines

NOU POSTULADOR GENERAL

P. Giovanni Grosso, o.c., nou Postulador General

El carmelita P. Giovanni Grosso, o.c., és el nou Postulador de les Causes de Canonització dels Carmelites. Fa poc que ens ha escrit per dir-nos que: "La Congregació de la Causa dels Sants, el passat mes de desembre, va declarar ja l'heroïcitat de les virtuts de la Lliberada Ferrarons. Ara el més important és pregar per demanar un miracle, perquè així sigui possible fer avançar la causa fins al final". També ens desitja un Felip 2009 ple de benediccions del Senyor.

El nou postulador substitueix el qui ho era des del 1996 fins ara, el P. Felip M. Amenós, o.c., a qui agraïm profundament la bona feina realitzada durant tots aquests anys.

En l'actual normativa de l'Església, per a la Beatificació s'exigeix un **MIRACLE**, és a dir, que Déu, amb el seu testimoni, acrediti també la santedat de la seva Serventa. Cal, doncs, pregar intensament perquè aquest es produeixi i per això és molt important que aquelles persones que se sentin afavorides de Déu per intercessió de la Venerable

P. Felip M. Amenós, Postulador General de 1996 a 2007

ho comuniquin al Vicepostulador de la Causa. D'aquesta manera podran contribuir eficaçment a la prompta exaltació als altars de la nostra Lliberada.

Alguns dels documents sobre la Lliberada a la Casa Generalícia dels Carmelites a Roma

LLIBERADA FERRARONS I EL DR. JOAQUIM MASMITJÀ, DUES FIGURES MOLT UNIDES

Tot just acaben d'iniciar-se les celebracions del segon centenari del naixement de Mn. Joaquim Masmitjà i de Puig (1808- Olot – 1886), últim director espiritual de la Lliberada Ferrarons i fundador de les Missioneres del Cor de Maria.

El Dr. Joaquim Masmitjà, encara novell sacerdot, i en circumstàncies molt difícils, va ser nomenat per uns mesos regent de la parròquia de Sant Esteve d'Olot l'agost de l'any 1840. Visitant malalts de la parròquia va conèixer i va tractar la Lliberada. Ja des de la primera visita va adonar-se que es tractava d'una malalta molt diferent de les altres, particularment per la seva paciència i conformitat cristiana. Ella li va fer veure més clar la duresa de la vida de les dones treballadores a les fàbriques d'Olot i rodalia, en especial de les més joves i probablement l'ajudà a formar-li la idea de fundar una congregació per a la educació d'aquestes nenes. A partir del 25 de febrer de 1841 prendrà la seva direcció espiritual i la visitarà diàriament fins al dia de la seva santa mort, el 21 de juny de 1842.

Dr. Joaquim Masmitjà.
Pintura de B. Mas Colllellmir

Més endavant i amb l'ajuda d'una altra olotina, l'Eudalda Ferrer i Pasqual, el Dr. J. Masmitjà fundà l'1 de juliol de 1848 la primera comunitat de la Congregació de Filles de l'Immaculat Cor de Maria per a la formació cristiana de la joventut femenina, obra educativa evangelitzadora que perdura fins avui.

Hem de recordar que el Dr. Joaquim Masmitjà, sacerdot exemplar, fou el principal promotor de la Causa de la seva filla espiritual. Ell, profundament co-neixedor de les virtuts de la Serventa de Déu i, agraït del gran bé que n'havia rebut a través del seu tracte amb ella, quan tot just Lliberada hagué traspassat el llinar de l'eternitat, decidí escriure una extensa relació de la seva vida i virtuts per donar-la a conèixer al mateix Sant Pare Gregori XVI. I va demanar al mateix temps instruccions a la Sgda. Congregació sobre el que calia fer, ja que, donada la delicada situació política (estaven trencades les relacions del govern espanyol amb la Santa Seu i la diòcesi de Girona era Seu vacant des de feia deu anys) no es podia ni pensar a incoar el procés de beatificació. Seguint les instruccions rebudes, es prengué declaració a una seixantena de persones, de totes condicions i estaments, davant de tres escriptors reials o notaris. Aquest document, a part de molts altres escrits relacionats amb el mateix Dr. Masmitjà, ha estat avui un document bàsic per a provar la heroïtat de les virtuts de la Lliberada. Es pot ben dir que tot fou obra i disposició del Dr. Masmitjà, que ho feia ben convençut de la santedat de la seva dirigida.

El 19 de juny de 1966 de manera solemníssima es traslladaren les despulles de la Lliberada, del cementiri a l'Església de St. Esteve. L'acte fou presidit pel bisbe de Girona, Dr. Narcís Jubany.

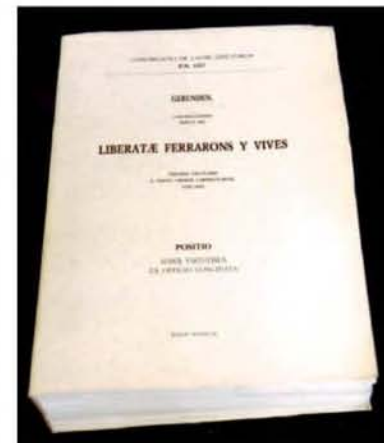
La Comissió Històrica, presidida i dirigida pel Dr. Tomàs Noguera, i amb la col·laboració, des d'Olot, primer del Dr. Pere Llosas i després de Mn. Josep Girgas, treballà activament en la recerca de la documentació. El 24 de març de 1973 es pogué cloure a Girona el procés diocesà ordinari, essent Administrador Apostòlic de la diòcesi el Cardenal Narcís Jubany, Arquebisbe de Barcelona, que personalment portà a Roma la Còpia autèntica del procés, amb tota la Documentació.

Oberta la Còpia Autèntica per la Sagrada Congregació i examinada tota la documentació del procés, se'n féu Còpia Pública que fou passada a la Secció Històrica de la mateixa Congregació, a fi que el Relator General preparés oficialment la "Positio super virtutibus", és a dir, l'estudi sobre la suposada santedat de la serventa de Déu, estudi que és la base de tot el procés.

El Relator de la Causa, que és al mateix temps el director o responsable de tota la Positio, va ser el P. Michel Machejek, o.c.d.. Actualment, per facilitar el treball es cerca per a cada Causa un "Col·laborador extern", que és qui en realitat porta el treball sota la direcció del Relator. Per a la Causa de la Lliberada aquest col·laborador fou el P. Pau Casadevall, O. Carm. Va treballar durant una dotzena d'anys seguits en la preparació de la part documental, que és la part fonamental i més laboriosa. El 1991 es va imprimir i s'envià a Roma. S'encomanà a l'advocat Piero Serafini de preparar, en italià, el "Summarium de vita, virtutibus, fama sanctitatis et signis servae Dei", resum de la vida i virtuts heroïques de la serventa, a base dels documents del P. Pau. La "Informatio" del Relator de la Causa explica tot el contingut del procés i acaba amb unes preguntes dirigides als consultors històrics, que aquests hauran de respondre. El 1993 la "Positio" va quedar completa amb un total de 1235 pàgines.

El setembre de 1995, en el Capítol General, els carmelites nomenen, com a nou Postulador General per a les Causes dels Sants, el P. Felip M. Amenós, català; substituint el P. Rademptus Valabek. Continua, com a vicepostulador, el P. Jaume Llagostera (que ho era des del 1980 i ho serà fins a la seva mort, el gener del 2005).

El 2002, es nomena un nou Vicepostulador, Mn. Joan Baburés. El 2003 se celebra el Bicentenari del Naixement de la Serventa de Déu. Entre la multitud d'actes portats a terme, també es compta la publicació d'un conte "Una treballadora amiga de tots:

1993, Volum imprès de la "POSITIO"

Lliberada i havia demanat instruccions a Roma per al nomenament de Postulador de la Causa. Però, per aquells mateixos dies, el Dr. Vila emmalaltia i, després de la llarga malaltia, s'esdevingué la seva defunció el dia 1 de setembre de 1932; i, doncs, restà tot aturat de moment.

1973, Segellant la documentació del Procés Diocesà per enviar-la a Roma

Des del 1932 al 1934, distintes persones es dirigeixen a l'Administrador Apostòlic de Girona, Dr. Joan Perelló, bisbe de Vic, i insisteixen en l'afer de la Causa. El 1936 són els cardenals de Tarragona i Toledo, així com els bisbes de Barcelona i de Vic i encara novament la "Confederación de Sindicatos Obreros Femeninos", que s'interessen i insisteixen en la seva petició als nou bisbe de Girona Dr. Josep Cartañà. La guerra civil de 1936-1939, però, hi establí

un parèntesi obligat.

L'apoteòsica celebració del centenari de la mort de la serventa de Déu, el 21 de juny de 1942, dóna l'última empenta a la incoació del procés de beatificació. El Dr. Josep Cartañà, bisbe de Girona, presideix la celebració i en resta impressionat. El 26 de juny d'aquell mateix any 1942, la mateixa junta organitzadora de la celebració del Centenari, presidida pel senyor Arxiprest Mn. Antoni Butiñà, demana oficialment la incoació del procés diocesà de Beatificació i Canonització i, al mes següent, el 16 de juliol, el Dr. Cartañà, després d'escoltar la informació del fiscal eclesiàstic, decretà la incoació del procés, com a causa històrica. Seguidament nomenà la Comissió Històrica, sobre la qual havia de recaure el treball i responsabilitat de recerca de la documentació que n'hauria de servir de base.

Pel fet que la Serventa de Déu Lliberada havia estat Terciària Carmelita, s'encomanà la direcció de la Causa al Postulador General dels Carmelites, amb residència a Roma, que era el P. Eugeni Driessen. Aquest, al seu torn, nomenà Vicepostulador el P. Bartomeu Xiberta, aleshores resident a Olot. En absentar-se, seria substituït pel Dr. Josep Calzada, que havia estat vicari d'Olot i, com a tal, fou un dels organitzadors de les festes del centenari.

1973, Clausura del Procés Diocesà a Girona

VENERABLE

Composició de Kiko Llach evocant la devoció de la Lliberada a la Santíssima Trinitat

Ja la Veu de Roma ha dit, solemne,
l'alta, llarga, ferma, viva flama
-sempre ardent d'amor a Déu i als altres-
que ta vida fou, oh Lliberada!

Vas fer fonda confiança al Pare
que t'obria, Provident, difícils
viarany per fer-te tota Seva:
l'obra d'art eternament volguda!

Vas estrenye't, lliurament i forta,
cada dia més esperançada,
a les fosques, tendres abraçades
del Crucificat que et reclamava!

Vas deixar-te afavorir, senzilla,
per la pau, la joia i la justícia
de l'Esperit que és tot Misericòrdia
i Fornal d'Amor que purifica!

A tu, doncs, heroica enamorada
del treball ben fet i, alhora, amb l'ànima
ben atenta al Cel; a tu, heroica
dona pacient, la gran lloança!

...Sí, insignificant obrera pobra,
laica humil al llit engrillonada,
Déu és Jutge dels tresors tan nobles
que, plegats, per nostre bé ens donàreu!

Que puguem, oh venerable, veure
prompte el dia que beata siguis
i, no tard també, que et diguem santa
per a glòria d'Aquell que ens fa imitar-te!

Andreu Soler i Rossell
Olot, 17 gener 2009

Dibuix de Modest Flavià

HISTÒRIA D'UN PROCÉS

Lliberada Ferrarons i Vivés moria a Olot en olor de santedat el 21 de juny de 1842. Aquesta mort i els signes que l'acompanyaren despertaren l'entusiasme popular. El seu últim director espiritual, el Dr. Joaquim Masmitjà, després de diferents consultes a homes savis i virtuoses (alguns dels quals ja canonitzats, com Sant Antoni Maria Claret) no dubtà a promoure tot seguit la Causa de la seva Beatificació. No es podia, però, incoar el procés de beatificació perquè a Girona feia anys que no hi havia Bisbe. Per això, el Dr. Joaquim Masmitjà demanà a Roma instruccions sobre el que calia fer en aquelles difícils i anormals circumstàncies. Se l'informà que el més procedent, pel moment, era recollir la declaració dels testimonis oculars, ara que eren vius, davant de tres notaris. Així es féu durant els mesos de març a setembre de l'any 1844, moment en què el Dr. Masmitjà, per segona vegada, quedava com a regent de la parròquia de Sant Esteve d'Olot. No es tractava encara del procés canònic, però tota aquella documentació fou enviada directament a Roma, examinada i desada, esperant temps millors. També es guardà còpia de tota la documentació en l'arxiu parroquial de Sant Esteve d'Olot junt amb altres documents relatius a la Serventa de Déu.

1942, Celebració del I Centenari de la mort de la Lliberada

Quedà, però, tot aturat quan el 1848 la diòcesi de Girona fou proveïda de nou bisbe en la persona del Dr. Lorente i Montón ja que el Dr. Masmitjà fou seguidament nomenat Canonge i Arxiprest de la Parròquia de la Catedral i cada vegada més es veié implicat en absorbents responsabilitats en el bisbat. Un altre motiu que no pogué fer el seguiment de la Causa fou el fet de trobar-se immers de ple en la tasca de la fundació i direcció de la Congregació de les Missioneres del Cor de Maria.

Una altra persona que contribuï al coneixement de les virtuts i preciosa mort de la Lliberada, sobretot entre la parentela i amitats (d'Olot, Girona, Vic i Barcelona) fou el Sr. Joan Serrat-Calvó i Morató, que el 1821 havia estat alcalde constitucional de la vila. Admirador de la seva virtut i agraït per gràcies rebudes, n'escrigué ja una petita biografia, que restà manuscrita, però de la qual féu moltes còpies, la primera ja als pocs dies de la mort de la Serventa de Déu,

amb el títol de "Relació de la preciosa mort i enterro i dels imponderables mals de la gran Serventa de Déu Lliberada Ferrarons i Vivés, natural de la vila d'Olot".

1966, Trasllat de les restes de Lliberada. Cementiri d'Olot

No fou, però, fins el 1878, que no es publicà, a Girona, la primera biografia impresa de la Lliberada, obra del jesuïta banyolí P. Francesc Butinyà, amb el títol de "La devota artesana".

L'any 1922 Mn. Domènec Balcells publica la biografia de la Serventa de Déu, en català, "Mirall per Obreres". Animat pel ressò i l'èxit dels

seus escrits, el 1925 publica una nova biografia, més àmplia i més documentada, i en castellà, perquè pogués tenir un radi d'acció més extens, titulada: "Modelo de jóvenes obreras". Mn. Domènec Balcells mor el 1927, però la seva obra té continuadors. Espontàniament es formaren grups de promoció de la Causa a diversos indrets, a més d'Olot, com Girona, Barcelona i Vic. I també a Manlleu, on l'obrer Francesc Nofraries prepara una petita biografia en català: "Sants exemples de Lliberada Ferrarons d'Olot".

El 1928 gràcies a Mn. Ramon Balcells i Masó, la Lliberada, fou proposada com a model per a la "Joventut Catòlica Femenina" de Barcelona juntament amb Santa Eulàlia i Santa Teresa de l'Infant Jesús i a Olot s'instituí un Comitè de propaganda per promoure la Causa de la Beatificació. El 1930 l'assemblea de la "Confederación Nacional de Obreras Católicas", tinguda a Toledo, es dirigeix al bisbe de Girona demanant la incoació del procés de Beatificació, petició que renovà la III Assemblea l'any següent, representant 103 Sindicats de tota Espanya. Però ja el gener de 1931 el bisbe de Girona, Dr. Vila i Martínez, havia nomenat una comissió per a fomentar i encarrilar els treballs encaminats a la glorificació de la

1966, Trasllat de les restes de Lliberada. Baixant del Puig del Roser camí cap a l'església de St. Esteve d'Olot.